

עת"א 41056/12/15 - בקר גאבר נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 41056-12-15 גאבר נ' ועדת השחרורים ואח' 09 פברואר 2016

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד כב' השופטת זהבה בוסתן כב' השופטת דבורה עטר
העותר
בקר גאבר

נגד

המשיבים

1. ועדת השחרורים
2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובאת כוחו עו"ד מוהנד ג'בארה

ב"כ המשיב 2 עו"ד הדס פתל

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר ראשון למשך שנתיים בגין מכירת נשק לאחר ובגין תקיפת שוטר, איומים עליו, ניסיון לתקוף שוטר והתנגדות למעצר והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 12.11.15 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי התוכנית השיקומית של מרכז אל אמל שהוצגה בפניה ובפנינו.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעוניו בפנינו כי הוועדה שגתה כאשר הסתמכה על העדר תוכנית טיפולית מטעם רש"א, על כך שהתעלמה מהסכמת מב"ן לשחרר את העותר על תנאי למרות מצבו הנפשי מתוך אמירה שיקבל את הטיפול הנפשי לו הוא זקוק מחוץ לבית הסוהר, כאשר אימצה את הערכת המשטרה שלא מתבססת על מידעים אלא על חומרת מעשיו של העותר נושא מאסרו.

לטענת ב"כ העותר, הוועדה התעלמה ממצבו הנפשי של העותר, שזקוק לתמיכה של בני משפחתו, שיוכל לקבל אותה כאשר יעבוד אצל אביו כחלק מהתוכנית הטיפולית של מרכז אל אמל.

המשיב מתנגד לשחרורו המוקדם של העותר וטוען בכתב התשובה כי העבירות נושא מאסרו של העותר מקימות חזקת מסוכנות, יש להוסיף לכך את עבירות האלימות שביצע העותר כלפי שוטרים במהלך מעצרו ואת התנהגותו כלפי החובש והסוהר, כפי שמתוארת בדו"ח האירוע שהוצג בפני הוועדה ובפנינו.

ב"כ המשיב טוענת כי הוועדה נתנה דעתה למכלול השיקולים הרלוונטיים ולמצבו הנפשי של העותר, שלא עבר הליך טיפולי בין כתלי הכלא בשל העדר איזון של מצבו הנפשי ולכך שאינו יוצא לחופשות ומשכך מדובר בהחלטה סבירה שערכאה שיפוטית לא מתערבת בה.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי העותר איננו נוטל אחריות מלאה על עבירות הנשק נושא מאסרו אלא טוען שמדובר במעשה ילדוטי שנעשה ללא מודעות מצידו.

כך גם זקפה הוועדה, ובצדק, לחובת העותר את העובדה שלא עבר הליך טיפולי במהלך מאסרו וכפועל יוצא מכך לא יצא לחופשות כך שלא ניתן היה לבחון את התנהגותו לטווח הקצר, גם בתמיכת בני משפחתו.

הוועדה התרשמה, על סמך עמדת גורמי הטיפול ועל סמך האירוע האלים שארע במהלך מאסרו, כי קשה לעותר להשתלט על פרצי האלימות שתוקפים אותו על רקע בעיותיו הנפשיות ומשכך צדקה כאשר לא אימצה את עמדת מב"ן המבוססת על בחינת מצבו הנפשי של העותר, אלא העדיפה את עמדת רש"א שהיא הגוף המקצועי הראשוני שתפקידו להכין תוכניות שיקומיות עבור אסירים לאחר שחרורם על תנאי.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום, ל' שבט תשע"ו (9 פברואר 2016) במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

דבורה עטר, שופטת

זהבה בוסתן, שופטת

**אברהם טל, שופט
נשיא**